

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

درویش وردک

۱۶ می ۲۰۱۵

مجلس ششم (درپند برادر مؤمن).

شیخ بزرگوار عبدالقادر قدس سره در روز جمعه نیمه شوال سال ۵۴۵ هجری قمری در مدرسه چنین فرمودند:
دل‌های گروه دوستان خدا، پاک و صاف و متوجه یاد خدا و از خلق بدور می باشند، دنیا را از یاد برده ند و همواره به فکر آخرت اند. آنچه از مال دنیا در اختیار دارند در نظرشان بی قدر است و آنها را فراموش کرده اند، و بدانچه نزد خدای تبارک و تعالی موجود است می نگرند. ولی شما گروه غافلان، از آنان بدورید و از شیوه و روش آنان غافلید، جمع مال دنیا از آخرت غافلان کرده است. شرم از خدای را رعایت نمی کنید، بلکه با بی شرمی به غفلت خود ادامه می دهید.

بیا، اندرز این برادر مهربان خود را قبول کن و بآن مخالفت موز، زیرا من در باره سود و زیان تو چیزهائی را می بینم که تونمی بینی، ازین رو رسول اکرم (صلی الله علیه و سلم) می فرماید: «**الْمُؤْمِنُ مِنْ مِرَاةِ الْمُؤْمِنِ**» - (مؤمن آئینه مؤمن است). مؤمن صادق و راستگو در اندرزهایش چیزهائی را برای برادر مؤمن خود روشن می کند که اواز آنها بی اطلاع است. وی را از ارتکاب گناهان باز می دارد و به عمل حسنه و نیکو وامی دارد. و آنچه را که بسود و زیان او باشد برایش بیان می کند.

خدای را سپاس می گویم که مرا به پند و اندرز خلق مأ مور کرده و به قلبم الهام فرموده است و این را مهمترین وظیفه من قرار داده است.

ای گروه مریدان و دوستان! من ناصح شما هستم و در برابر آن هیچ اجر و پاداشی نمی خواهم، بلکه جزای آن در آخرت نزد خدای من ثابت است. من بنده دنیا و طالب آن نیستم و به آخرت هم سرفرو نمی آورم، زیرا جز لقاء الله چیزی دیگری در نظر من بهائی ندارد. کسی را غیر از خدای یکتا و خالق قدیم بنده نیستم. شادمانی من در نجاح و رستگاری شما و حزن و اندوهم در هلاک شماست. هرگاه روی یکی از مریدانی را که به دست من به نجاح رسیده است می بینم، شادمان می شوم و از چشمه زلال شکر الهی سیراب می گردم، که این بنده اینگونه به دست من به مقصود رسیده است.

(یا غلام) مراد و مقصود من توئی نه خودم، می خواهم ترا در جهت صلاح رهنمائی کنم. ولی تو صرفاً به خاطر منافع خود مرا دوست داری، هرچه زودتر به من تاسی نما تا بزودی از پل غفلت بگذری و به صراط مستقیم برسی.

(یا قوم) تکبر و خودخواهی نسبت به خلق و خالق را ز سر بردارید. قدر خود را بشناسید و در نفس خود فروتن باشید و متواضع. چون اگر نیک ببینید، اول نطفه ای بودید خسیس و از آبی پست و در آخر جسدی هستید بوی ناک بر خاک افتاده، از آندسته مباحث که طمع مال دنیا آنان را پای بسته و هوای نفس شکارشان کرده است و آنها را به دربار سلاطین و امراء به طلب آنچه که نصیبشان نیست سوق می دهد، یا به طلب روزی مقسوم خود با خواری و پستی می کشاند. رسول اکرم (صلی الله علیه و سلم) می فرماید:

«أَشَدُّ عُقُوبَاتِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ لِعَبْدِهِ طَلَبُهُ مَا لَمْ يُقْسِمَ لَهُ»- (سخت ترین عذاب خداوند برای بندگان آنست که آنان رابه طلب آنچه که روزی آنان نیست وادارد).

شگفتا! وای بر تو! ای نادان به قضاء و قدر الهی، آیا می پنداری تمام خلق دنیا اگر متفق شوند می توانند آنچه را که خداوند برای تو مقرر نفرموده است، به تو عطا کنند؟! این وسوسه نفس است که در وجود تو جایگزین شده است. در این حالت تو بنده خدانیستی، بلکه بنده نفس و شهوات و درهم و دینارت می باشی. کوشش کن رستگاری رابیایی، شاید بدینوسیله نجات یابی.

یکی از بزرگان فرموده: هرکس به مصاحبت مصلحی نرسید رستگار نمی شود. تو مصلح و مفلح رامی بینی ولی نه بادیده باطن بلکه با چشم ظاهر، و چون از ایمان حزمی بهره ای نداری نمی توانی اورا کاملاً درک کنی، زیرا جز خودکسی رانمی بینی. خداوند متعال در اینمورد می فرماید: «فَأَنهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَا كُنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ»- (دیدگان ظاهر نابینا نیستند، بلکه قلبهائی که در سینه جادارند بصارت و بینائی ندارند. سوره حج آیت ۴۶).

کسانی که چشم طمع به دست دیگران دارند دین خود را به دانه ای انجیر فروخته اند، آنچه را که پایدار است باناپایدار مبادله نموده اند، یعنی دنیا رابه جای آخرت برگزیده اند و بالاخره نه این را دارند و نه آنرا، نه از دنیا بهره ای دارند و نه از آخرت.

تازمانی که دارای ایمان کامل نیستی، و به مرحله توکل نرسیده ای، از کسب اسباب معیشت کوتاهی مکن تا نیازمند غیر نشوی، که مجبور گردی دینت رابه بهای اموال دنیا بفروشی، و هرگاه به مرحله توکل و ایمان کامل رسیدی، آنگاه تمام اسباب و سبب ها در نظرت کم بها می شود و قلبت از دلبستگی به شهرو دیار وزن و فرزند و شهرت بیزار می شود و آنچه را که در اختیار داری به زن و فرزند و برادران و دوستان خواهی بخشید، و به حالی دچار خواهی شد که تصور می کنی فرشته مرگ روح را قبض کرده است، و یا اینکه پرنده شکاری مرگ، ترا ربوده است، مانند این که زمین شکافته شده و ترابلعیده است. یا این که امواج قضاء و قدر ترا ربوده و در دریای فنا غرق نموده است. هرکس بدین مقام رسید دیگر هیچ چیز نمی تواند بدو زبانی برساند و اسباب و سببهای ظاهری اثر در بطن او ندارد و او به تمام آنها بی اعتناء می باشد.

(یا قوم) هرگاه قادر به ترک تمام تعلقات دنیوی که برایتان توضیح دادم، نیستید، به اندازه توان از دلبستگی خود نسبت به آنها بکاهید. رسول اکرم (صلی الله علیه و سلم) می فرماید: «تَفَرَّغُوا مِنْ هُمُومِ الدُّنْيَا مَا اسْتَطَعْتُمْ»- (بقدر توان خویش را از علاقه مندی به دنیا فارغ سازید).

(یا غلام) اگر می توانی خود را از اندیشه دنیا فارغ نمائی شروع کن و الا باشتاب به سوی خدای عزوجل برو و دست در دامن رحمتش زن، تا ترا از اندیشه های دنیا آسوده سازد. چه او بر هر کاری توانا و بر هر چیزی آگاه است، تمام امور در دست قدرت اوست. درگاه مقدس او را ملازم باش و از او بخواه تایقین کامل به تو عطا کند و به انس و قرب خود مفتخر فرماید، و تمام اعضاء و جوارحت رابه بندگی و طاعت وادارد. تمام این نعم راقط از او بخواه نه غیر او. در برابر مخلوقی مثل خود تن بخواری مده، تمای حواجبت را تنها از خدا بخواه.

(یا غلام) صرفت گفتار بزبان، بدون عمل قلبی و اخلاص، قدمی ترا به سوی خدا نمی برد. حرکت به سوی خدا تنها با اخلاص دل میسر است. قرب خدا نزدیکی باطن است، باید باطن و اسرار به یاد خدا باشد. عمل درست آنست که با محافظت حدود شرع و باتمام اعضاء و فقط برای رضای خدا انجام شود. هرکس برای خود مقامی قائل شد به واقع دارای مقامی نیست. هرکس اعمالش را برای خاطر مردم انجام داد دارای عمل صالح نیست. اعمال باید پنهانی انجام شود، نه در ظاهر و پیش چشم دیگران جهت کسب اعتبار دنیوی. فقط انجام فرایض است که از اظهار آن چاره ای نیست ولی در انجام آنها نیز قلب باید متوجه خدا باشد و جز رضای خدا قصد دیگری نداشته باشی. سهل انگار تو در بنیان و

اساس دين، به تو نفعی نمی رساند. اگر زیر بنای معنویت سست است درصدد جبران آن باش. زیرا بنای هر عملی توحید و اخلاص است. محکمترین بنا، بنایی است که بالین زیربنا ساخته شده باشد. با استمداد از توفیقات خداوندی به بنای اعمال پرداز، نه باتکیه و امید به خود. زیرا اعمال موحدین است که دارای قدر و منزلت است، و اعمال ریاکاران و منافقان ارج و بهائی ندارد.

خداوندا در تمام احوال ما را از نفاق و ریا بدور بدار (آمین).

«وَأَتْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».